

صَفَةُ الصَّلَاةِ

15. నమాజ్ ఆచరించు విధానము

మతసిద్ధాంతం 178 : నియ్యత్ మనస్సులోని సంకల్పమును అంటారు. నోటితో పదములను ఉచ్చరించుట ఏ హదీసుతోను ఋజువుకాదు.

మతసిద్ధాంతం 179 : పంక్తులు సరిచేసిన పిదప మరియు ఇఖామత్ చెప్పిన పిదప ఇమామ్ అల్లాహు అక్బర్ అని తక్బీరె తహ్సీమా చెప్పి నమాజు ప్రారంభించవలయును.

మతసిద్ధాంతం 180 : తక్బీరె తహ్సీమాతో బాటు రెండు చేతులను భుజముల వరకు ఎత్తుట మస్నూన్

మతసిద్ధాంతం 181 : తక్బీరె తహ్సీమా చెప్పినప్పుడు రెండు చేతులతో చెవులను త్రాకుట లేక పట్టుకొనుట సున్నత్ లో ఋజువుకాదు.

عَنْ نَعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا إِذَا قُمْنَا إِلَى الصَّلَاةِ فَإِذَا اسْتَوَيْنَا كَبَّرَ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

హజరత్ నేమాన్ బిన్ బషీర్ (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు. మేము నమాజు కొరకు నిలబడినప్పుడు దైవప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు మా పంక్తులను సరిచేసెడివారు. ఆ తరువాత అల్లాహు అక్బర్ అని చెప్పి నమాజు మొదలు పెట్టెడివారు. (అబూదావూద్)

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوِ مَنْكَبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (مُخْتَصَرًا).

హజరత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (రజి) గారి ఉల్లేఖన. దైవప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు నమాజు ప్రారంభమునందు తమ చేతులు భుజముల వరకు లేపెడివారు. (బుఖారీ మరియు ముస్లిం)

వివరణ : చేతులు ఎత్తినప్పుడు అరచేతులను భిజ్లా వైపునకు వుంచవలెను.

మతసిద్ధాంతం 182 : ఖియామ్‌లో చేతులు కట్టుకోకుండా నిలబడుట సున్నత్‌లో ఋజువుకాదు.

మతసిద్ధాంతం 183 : చేతులు కట్టుకొనుటలో ఎడమచేతిపైన కుడిచేయి వుంచవలయును.

మతసిద్ధాంతం 184 : చేతులు రొమ్ము మీద కట్టుకొనుట దైవప్రవక్తగారి సదాచారం.

عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى صَدْرِهِ. رَوَاهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ.

వాయిల్ బిన్ హజర్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు : నేను దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారితో సమాజ్ చేశాను దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు కుడిచేతిని ఎడమచేతి మీద కట్టి రొమ్ముపై యుంచుకున్నారు. (ఇబ్నే ఖుజైమా)

వివరణ : తక్బీరే తహ్‌రీమా తరువాత రుకూ చేయటకు ముందు చేతులు కట్టుకొని నిలబడుటను ఖియామ్ అంటారు.

మతసిద్ధాంతం 185 : ఖియామ్ చేయునప్పుడు దృష్టిని సజ్దా చేయు స్థలము మీద వుంచవలయును.

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ يَا أَنَسُ اجْعَلْ بَصْرَكَ حَيْثُ تَسْجُدُ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ

హజరత్ అనస్ (రజి) గారి ఉల్లేఖన. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా వక్కాణించారు. "ఓ అనస్! నా దృష్టిని నజ్దా స్థలము మీద వుంచుము." (బైహఖీ)

మతసిద్ధాంతం 186 : తక్బీరే తహ్‌రీమా చెప్పి చేతులు కట్టుకున్న తర్వాత సనా, తలవృజ్ మరియు బిస్మిల్లాహ్ చదువవలయును.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ سَكَتَ هَنِيئَةً قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبَا أُنْتِ وَأُمِّي أَرَأَيْتَ سَكُوتَكَ

بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ، قَالَ: أَقُولُ اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا
بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يَنْقِي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ
وَالْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَهَ وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ

హజరత్ అబూహురైరా (రజి) గారు అంటున్నారు. తక్బీరె తహ్రిమా తర్వాత ఖురాను పఠనము మొదలు పెట్టుటకు ముందు మహాప్రవక్త (స.అ.సం.)గారు కొంచెం సేపు నిశ్శబ్దముగా వుండెడివారు. నేను ఇలా విన్నవించాను. "ఓ దైవప్రవక్తా! (స.అ.సం.) నా తల్లితండ్రులు మీ పై బలి అగుదురుగాక! ఈ నిశ్శబ్దపు సమయములో మీరు ఏమి చదువుదురు? మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా వివరించారు. నేను ఈదువా (ప్రార్థన) చదువుచున్నాను. "ఓ అల్లాహ్ నాకును నా పాపములకును మధ్య తూర్పు వడమరల వ్యత్యాసమును వుంచుము. ఓ అల్లాహ్ నన్ను నా పాపముల నుండి తెల్లని గుడ్డవలె శుభ్రము గావించుము. ఓ అల్లాహ్ నా పాపములను మంచుతోను, నీటితోను మరియు వడగండ్లతోను కడిగివేయుము. (అహ్మద్, బుఖారీ, ముస్లిం, అబూదావుద్, ససాయి, ఇబ్నెమాజా)

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا اسْتَفْتَحَ الصَّلَاةَ قَالَ «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ». رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

హజరత్ అయిషా (రజి యల్లాహు అన్హా) గారు ఇలా అంటున్నారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు సమాజ ప్రారంభించునప్పుడు ఈ వాక్యములు చదివెడివారు. "ఓ అల్లాహ్ నీ స్తోత్రములతో పరమ పవిత్రుడగు నీ నామము అనంత శుభములు కలిగినది నీ మహిమ చాల ఘనమైనది నీవు తప్ప ఇతర దైవములేడు." (అబూదావుద్)

మతసిద్ధాంతము 187 : మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఖిరాత్ (ఖురాన్ పఠనము) బాగుగా రాగమును పాడిగించి చదివేవారు.

عَنْ قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سِئِلَ أَنَسٌ كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: كَانَتْ مَدًّا ثُمَّ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَمْدُ بِسْمِ اللَّهِ وَيَمْدُ بِالرَّحْمَنِ وَيَمْدُ

بِالرَّجَنِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

హజరత్ ఖతాదా (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. హజరత్ అనస్ (రజి) గారిని దైవప్రవక్త (స.అ.సం) గారి ఖిరాత్ను గురించి ప్రశ్నించగా వారు ఇలా అన్నారు మహాప్రవక్త (స.అ.సం) గారి ఖిరాత్ పొడవైన రాగంతో కూడినది. వారు ప్రతి అక్షరమును పొడవుగాలాగి చదివెడివారు. ఇలా తెలిపి హజరత్ అనస్ (రజి)గారు (మహాప్రవక్త (స.అ.సం) గారి ఖిరాత్ను తెలుపుటకు) బిన్ మిల్లాహ్, హిరహ్ మా, నిరహిమ్ లోని అల్లాహ్ ను మరియు అజ్జహ్ న్ మరియు అజ్జహిమ్ ను బాగుగాలాగి రాగముతో చదివిరి (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 188 : బిన్ మిల్లాహ్ చదివి సూరతుల్ ఫితెహ్ చదవవలెను.

మతసిద్ధాంతం 189 : సూరయెఫితెహ్ ప్రతి నమాజులోని ప్రతి రకాతులో చదువుట తప్పనిసరి. ఆ నమాజు ఫరజ్ అయినా, సిత్తి (నిశ్చిబ్తముగా చదువునది) అయినా, లేక జహర్ (శబ్దముతో పఠించునది) అయినా, సున్నత్ అయినా సఫిల్ అయినా సరే.

మతసిద్ధాంతం 190 : రుకూలో వచ్చి దాఖలయిన వ్యక్తి ఆ రకాతులను మరల పూర్తిచేసుకోవలెను.

మతసిద్ధాంతం 191 : ఇమాము ముఖ్తది మరియు మున్ ఫరిద్ (ఒంటరిగా నమాజు చేయువారు) అందరూ సూరయె ఫితెహ్ చదవవలెను.

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ كُنَّا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ فَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَتَقَلَّتْ عَلَيْهِ الْقِرَاءَةُ، فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ: لَعَلَّكُمْ تَقْرَءُونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ فَلَمَّا نَعِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

హజరత్ ఉబాదా బిన్ సామిత్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు : మేము దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారి వెనుక ఫజరు నమాజు చేయు చుంటిమి, ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఖురాను పఠనము చేసిరి. అది వారికి చాలా భారంగా తోచెను. నమాజు ముగించిన పిదప ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా అడిగారు. "బహుశా మీరు ఇమాము వెనుక ఖురాను పఠించుచున్నారేమో?" మేము ఇలా విన్నవించాము

"ఔను. ఓ రసూలుల్లాహ్" ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా అడిగించారు "నూరయే ఫాతెహ్ తప్ప మరేమియు చదువకుడు. ఎందుకనగా నూరయేఫాతెహ్ లేకుండా నమాజు కానేరదు." (అబూదావూద్, తిర్మిజి)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَيِّ الْقُرْآنِ فِيهِ خِدَاجٌ ثَلَاثًا غَيْرَ تَمَامٍ. فَقِيلَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ إِنَّا نَكُونُ وَرَاءَ الْإِمَامِ، فَقَالَ اقْرَأْ بِهَا فِي نَفْسِكَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

హజరత్ అబూహురైరా (రజి) గారి ఉల్లేఖన : మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రవచించారు. "ఎవడు నమాజులో నూరయేఫాతెహ్ చదవడో అతని నమాజు కొరవబడి వుండును." ఈ మాటను ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు మూడు పర్యాయాలు పలికిరి. ఆ తర్వాత ఇలా అనిరి, "అతని నమాజు అసంపూర్ణమగును." మేము అబూహురైరా (రజి) గారితో విన్నవించాము. "మేము ఇమాము వెనుక వుంటాము". (అప్పుడు ఏమి చేయవలెను) అప్పుడు అబూహురైరా (రజి) గారు ఇలా అన్నారు. అప్పుడు (నూరయేఫాతెహ్ను) మనస్సులో చదువుకొనుడు". (ముస్లిం)

عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَلْيُؤَمِّكُمْ أَحَدُكُمْ وَإِذَا قَرَأَ الْإِمَامُ فَانصِتُوا. رَوَاهُ أَحْمَدُ.

హజరత్ అబూమూసా (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు మాకు ఇలా నేర్పారు. "మీరు నమాజు కొరకు నిలబడినప్పుడు మీలోని ఒక వ్యక్తి ఇమాముత్ చేయవలెను. ఇమామ్ నూరయేఫాతెహ్ తర్వాత ఖురాన్ పఠనము గావించునప్పుడు మీరు నిశ్శబ్దంగా ఉండుడు. (అహ్మద్)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهُ أَنْ يَخْرُجَ فَيَنَادِي لَا صَلَاةَ إِلَّا بِقِرَاءَةٍ فَاتْلُ الْكِتَابَ فَمَا زَادَ. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ.

హజరత్ అబూహురైరా (రజి) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు వారికి దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రకటించమని అడిగించారు. "నూరయేఫాతెహ్ చదవకుండా నమాజు కానేరదు. అంతకు మించి

ఎవరైనా అధికంగా చదవవలెనని కోరిన చదువుకొనవచ్చును." (అహ్మద్, అబూదావూద్)

మతసిద్ధాంతం 192 : ఇమామ్ సూరయ్యేఫాతిహ్ చదివిన తర్వాత ఇమామ్ తో సహా ముఖ్యతదీలందరు ఒకేసారి ఆమీన్ చెప్పవలెను.

మతసిద్ధాంతం 193 : సిట్టి ఖరాత్ లో మెల్లగనూ, జహరీ ఖరాత్ లో పెద్దగనూ ఆమీన్ చెప్పవలెను. ఇది మస్నూన్.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَاجْتَنِبُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ عُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

హజరత్ అబూహురైరా (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు : దైవప్రవక్త (న.అ.సం.) గారు ఇలా ఆదేశించారు. "ఇమామ్ ఆమీన్ చెప్పునప్పుడు మీరు కూడా ఆమీన్ చెప్పండి. ఎవరి ఆమీను దైవదూతల ఆమీన్ తో కలసిపోవునో అతని గతంలోని పాపములు క్షమించబడును." (బుఖారీ)

عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَرَأَ وَلَا الصَّالِينَ قَالَ أَمِينَ وَرَفَعَ بِهَا صَوْتَهُ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

హజరత్ వాయిల్ బిన్ హజర్ (రజి) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు. దైవప్రవక్త (న.అ.సం.) గారు వలజ్జాలీన్ అన్నప్పుడు పెద్దగా అందరూ ఆమీన్ చెప్పేడివారు. (అబూదావూద్)

మతసిద్ధాంతం 194 : ఇమామ్ సూరయ్యేఫాతిహ్ చదివిన తర్వాత మొదటి రెండు రకాతులలో ఖరాత్ లోని ఏదైన ఒక సూరా లేక సూరాలోని ఒక భాగము పఠించవలెను.

మతసిద్ధాంతం 195 : మొదటి రెండు రకాతుల తర్వాత ఇమామ్ మిగిలిన నమాజులో సూరయ్యేఫాతిహ్ తర్వాత రెండవ సూరా కలపవలెనని తలంచితే కలపవచ్చును. లేకున్నా విడచినేయవచ్చును. రెండు విధానులు సరియైనను.

మతసిద్ధాంతం 196 : అన్ని నమాజులలో ఇమామ్ మొదటి రకాతును రెండవ రకాతు కంటే పాడవుగా ఉంచవలెను.

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأُولَيَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأَخْرَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسَمِعْنَا الْآيَةَ أَحْيَانًا وَطَوَّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يَطِيلُ فِي الثَّانِيَةِ وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

హజరత్ అబూఖతాద (రజి) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు జుకురు నమాజులోని మొదటి రెండు రకాతులలో సూరయోఫాతిహా తర్వాత రెండు సూరాలు అదనముగా చదివెడివారు మరియు మిగత రెండు రకాతులలో కేవలము సూరయోఫాతిహా చదివెడివారు మరియు అప్పుడప్పుడు ఏదైన ఒక ఆయత్ (ఖురాన్ వాక్యము) పెద్దగొంతుతో చదివెడివారు దానిని మేము వినిడివారము మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు మొదటి రకాతును రెండవ రకాతు కంటే పొడవుగా చదివెడివారు ఇదే విధముగా ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు అనరు మరియు ఘజరు నమాజులను చదివెడువారు. (బుఖారీ మరియు ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 197 : ముఖ్తదీ ఇమామ్ వెనుక నాలుగు రకాతులలోను కేవలము సూరయోఫాతిహా చదవవలెను.

హదీసును సిద్ధాంతము 191 క్రింద చూడవచ్చు.

మతసిద్ధాంతం 198 : ఒంటరిగా నమాజు చేయువాడు ఫరజు, సున్నత్, నఫీత్ సమాజాల అన్ని రకాతులలో సూరయోఫాతిహా తర్వాత ఏదైనా ఇతర సూరా కలపవలెను.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهُ أَنْ يُخْرِجَ فَيَقْرَأَ لَا صَلَاةَ إِلَّا بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ قَمَارًا . رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ .

హజరత్ అబూహురైరా (రజి) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు వారికి దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రకటించమని ఆదేశించారు. "సూరయోఫాతిహా లేకుండా నమాజు కానేరదు అంతకు మించి ఎంతైనా ఖురాను పఠించవచ్చు"(అహ్మద్ మరియు అబూదావూద్)

మతసిద్ధాంతం 199 : జహీరి నమాజులోని మొదటి రెండు రకాతులలో ఖురాను పఠనమునందు వరుస క్రమమును పాటించనక్కరలేదు.

عَنْ أَنَسٍ كَانَ رَجُلٌ مِّنَ الْأَنْصَارِ يُؤْمَهُمْ فِي مَسْجِدٍ قَبَاءٍ وَكَانَ كُلَّمَا انْتَحَ
سُورَةً يَقْرَأُ بِهَا لَهُمْ فِي الصَّلَاةِ مِمَّا يَقْرَأُ بِهِ، انْتَحَ بِقُلِّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ حَتَّى يَقْرَأَ
مِنْهَا ثُمَّ يَقْرَأُ بِسُورَةٍ أُخْرَى مَعَهَا وَكَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ.....
فَلَمَّا أَنَّهُمُ النَّبِيُّ ﷺ أَخْبَرُوهُ الْخَبْرَ فَقَالَ يَا قَلَانُ مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَفْعَلَ مَا يَأْمُرُكَ بِهِ
أَصْحَابُكَ وَمَا يَحْمِلُكَ عَلَى لُزُومِ هَذِهِ السُّورَةِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَقَالَ إِنِّي أُحِبُّهَا فَقَالَ
حُبُّكَ إِيَّاهَا أَدْخَلَكَ الْجَنَّةَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ

హజరత్ అనస్ (రజి) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు. ఒక అన్సారీ (మదినావాసి) మస్జిద్ఖుబాలో అన్సారులకు ఇమామత్ చేయుచుండెను. అతడు అన్ని జహీరీ నమాజుల అన్ని రకాతులలో మొదటి సూరయో ఇఖ్లాస్ చదివిన తర్వాత ఇతర సూరా చదువుచుండెను. మహ్లాఫవక్త (స.అ.సం.) గారు విచ్చేయగా వారితో అన్సారులు ఈ విషయమును విన్నవించగా మహ్లాఫవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇమామత్ ఈ విషయమును అడిగారు "నీవు ప్రజలు చెప్పునట్లుగా ఎందుకు అమలు చేయడము లేదు మరియు ఖిరాతుకు ముందు సూరయో ఇఖ్లాస్ ఎందుకు చదువుచున్నావు?" అన్సారుల ఇమామ్ ఇలా విన్నవించాడు "నేను సూరయో ఇఖ్లాస్ను ప్రేమించుచున్నాను" దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు. సూరయో ఇఖ్లాస్వట్ల ప్రేమ నిన్ను స్వర్గానికి తీసుకొని వెళ్ళును." (బుఖారీ)

قَرَأَ الْأَحْتَفُ بِالْكَهْفِ فِي الْأَوَّلَىٰ وَفِي الثَّانِيَةِ يُوَسِّفُ أَوْ يُؤْنِسُ وَذَكَرَ أَنَّهُ صَلَّى
مَعَ عُمَرَ الصَّبْحَ بِهَا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ అహ్మద్ (రజి) గారు ఫరజ్ నమాజులోని మొదటి రకాతులో సూరయో కహఫ్ మరియు రెండవ రకాతులో సూరయో యూనస్ లేక సూరయో యూనస్ చదివారు. ఆ తర్వాత ఇలా అన్నారు, "నేను హజరత్ ఉమర్ (రజి) గారితో కలిసి ఫజర్ నమాజు ఈ 2 సూరాలతోనే చదివెదామి." (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 200 : ఇమామ్ లేక ఒంటరిగా నమాజ్ చేయువాడు మొదటి రెండు రకాతులలో ఒకే సూరాను చదవవచ్చును.

عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْجُهَيْنَةِ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ فِي الصُّبْحِ إِذَا زُلْزِلَتْ فِي الرُّكْعَتَيْنِ كَلَّتَهُمَا فَلَا أَدْرِي أَسْبِي أَمْ قَرَأَ ذَلِكَ عَمْدًا. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

హజరత్ జఅజ్ (రజి) బిన్ అబ్దుల్లాహ్ జుహనా గారు ఇలా అంటున్నారు. జుహైన కుటుంబంలోని ఒక వ్యక్తి నాకు ఇలా తెలిపాడు. అతడు దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారిని ఫజర్ నమాజులోని రెండు రకాతులలో నూరయె జిల్ జాల్ చదువుచుండగా వినెను. ఉల్లేఖనకర్త ఇలా అంటున్నారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా కావాలని చదివారో లేక మరచి చదివారో నాకు తెలియదు. (అబూదావూద్)

మతసిద్ధాంతం 201 : ఏ వ్యక్తికైన పవిత్ర ఖురాన్ బొత్తిగా జ్ఞాపకం లేకుంటే అతడు ఖిరాతు (ఖురాన్ పఠనం) ప్లానే లాయిలాహ, ఇల్లాహ, అల్లుం దుల్లాహ్ మరియు అల్లాహ అక్బర్ పఠించవలెను.

عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَّمَ رَجُلًا الصَّلَاةَ فَقَالَ إِنْ كَانَ مَعَكَ قُرْآنٌ فَاقْرَأْ وَإِلَّا فَاحْمِدِ اللَّهَ وَكَبِّرْهُ وَهَلِّلْهُ ثُمَّ ارْكَعْ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ.

హజరత్ రఫాఅహ: బిన్ రాఫె (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు మహ్మదప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఒక వ్యక్తిని నమాజు నేర్పారు. ఆ పదప అతనికి ఇలా ఆదేశించారు. " ఒక వేళ నీకు ఖురాన్ జ్ఞాపకం ఉంటే దానిని చదువుము, లేకున్న అలండు లిల్లాహ్, అల్లాహు అక్బర్ మరియు లాయిలాహఇల్లాల్లాహ్ చదివి రుకూ చేసుకొనుము." (అబూదావూద్ మరియు తిర్మిజి)

మతసిద్ధాంతం 202 : ఖురాన్ చదువునప్పుడు వివిధ సురాలలో ప్రశ్నార్థకం ఉన్న వాక్యములకు జవాబుగా ఈ క్రింది పదములు చెప్పుట ముస్మాన్

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا قَرَأَ سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى قَالَ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

హజరత్ అబ్దుల్లా ఇబ్న్ అబ్బాస్ (రజి) గారి ఉల్లేఖన దైవపవక్త (స.అ.సం.) గారు నమాజులో సబ్బీహిస్సా రబ్బీకల్లా (తమ గొప్ప మహిమగల ప్రభువు సోతము చేయుము) అని చదివినప్పుడు అందుకు జవాబుగా "సుబ్హానరబ్బీయల్ అలా" (నా గొప్ప మహిమగల ప్రభువు పరమ పవిత్రుడు) అని చెప్పెడి వారు. (అబూదావుద్).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَنْ قَرَأَ مِنْكُمْ
وَالْتَبَنَ وَالزَّيْتُونَ فَانْتَهَى إِلَى أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ فَلْيَقُلْ «بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ
ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ» وَمَنْ قَرَأَ لَا أَقْسِمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَانْتَهَى إِلَى أَلَيْسَ ذَلِكَ
بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ الْمَوْتَىٰ فَلْيَقُلْ «بَلَىٰ» وَمَنْ قَرَأَ وَالْمُرْسَلَاتِ فَلْيَقُلْ «بَلَىٰ» حَدِيثٌ
بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ فَلْيَقُلْ «أَمَّا بِاللَّهِ» . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ .

హజరత్ అబూహురైరా (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు. అల్లాహ్ అంతిమ సందేశహరులు (స.అ.సం.) ఇలా ఆదేశించారు. "ఎవరైనా సూరయే "పత్తిన వజ్రతున్" పఠించుచూ "అలైసల్లాహు బి అహ్కమిల్ హాకిమీన్." (అల్లాహ్ సమస్త అధికారుల కంటే గొప్ప సర్వాధికారి కాడా?) వరకు చేరినప్పుడు, దానికి జవాబు ఇలా చెప్పవలెను. "బలావఅన అలాజాలిక మినష్షాహిదీన్" (ఔను. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ సమస్త అధికారుల కంటే గొప్ప సర్వాధికారి అని నేను సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాను). ఏ వ్యక్తి అయిన సూరయేఖియామత్ పఠించుచూ "అలైస జాలిక బిఖాదిరిన్ అలా అన్ యుహ్ యియల్ యాతా" (అల్లాహ్ మృతులను సజీవులుగా చేయు శక్తి లేనివాడా) వరకు చేరినప్పుడు దానికి జవాబుగా "బలా" (ఎందుకు కాదు? నిశ్చయంగా శక్తి గల వాడు) అని పలుకవలెను. మరియు సూరయేముర్సలాత్ చదువు వ్యక్తి "ఫబిఅయ్య హదీసిన్ బదహా యూమినూన్ (ఓ తిరస్కారులారా మీరు ఈ ఖురాన్ ను విశ్వసించకుంటే మరి దేనిని విశ్వసిస్తారు?) వరకు చదివినప్పుడు దానికి జవాబుగా ఇలా చెప్పవలెను అమన్నా బిల్లాహి (మేము అల్లాహ్ పై విశ్వాసముంచితిమి) (అబూదావుద్)

సుతసిద్ధాంతం 203 : ఖురాన్ పఠనము చేయునప్పుడు సజ్జావాక్యము వచ్చినచో పఠించువారును, వినువారును సజ్జాచేయవలెను.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ فَيَقْرَأُ سُورَةً
فِيهَا سَجْدَةٌ فَيَسْجُدُ وَتَسْجُدُ مَعَهُ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

హజరత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. దైవప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు ఖురాన్ చదువుచూ సజ్జావాక్యం వద్దకు వచ్చినప్పుడు వారు స్వయంగా సజ్జా చేసేడివారు. మరియు మేముందరం కూడా సజ్జా చేసేడివారలము (ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 204 : సజ్జయే తిలావత్ చేయునప్పుడు చదవవలసిన ముస్నూన్ దువా

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ
بِاللَّيْلِ «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ» رَوَاهُ أَبُو
دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ.

హజరత్ ఆయిషా (రజి యల్లాహు అన్ హా) గారు ఇలా ఉల్లేఖించారు, మహాప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు రాత్రి వేళ నమాజులో నిలబడినప్పుడు సజ్జయే తిలావత్ చేసినప్పుడు ఇలా పఠించేవారు, "నా ముఖము దానిని సృష్టించిన అల్లాహ్ కు సజ్జా చేసినది. ఆయన దానిని (తలను) సృష్టించిన దానిలో తన మహిమ మరియు శక్తితో చెవులను, కండ్లను నియమించెను." (అబూదావూద్, తిర్మిజీ మరియు నసాయి)

సిద్ధాంతం 205 : సజ్జయే తిలావత్ వాజిబ్ కాదు.

عَنْ زَيْدِ بْنِ نَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَرَأْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ النِّجْمَ فَلَمْ يَسْجُدْ
فِيهَا. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

హజరత్ జైద్ బిన్ సాబిత్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. నేను మహాప్రవక్త (స.అ.నం.) గారి ముందు 'నూరయే నజమ్' పఠించితిని. అప్పుడు ప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు సజ్జయే తిలావత్ చేయలేదు. (బుఖారీ మరియు ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 206 : రుకూ చేయుటకు ముందు మరియు తరువాత, తక్బీరే తహ్రిమాలో చేసినట్లు రెండు చేతులు భుజముల వరకు ఎత్తవలెను

హజరత్ ఇబ్నె ఉమిర్ ఉల్లేఖన : ప్రవక్త (స.అ.నం) గారు నమాజు ప్రారంభములో రుకూ చేయునపుడు, మరియు రుకూ నుండి తలెత్తునపుడు, రెండు చేతులు భుజముల వరకు ఎత్తేవారు... (చివరకు) (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 207 : 3 లేక 4 రాకాతుల నమాజులలో 2వ రాకాతు పూర్తి చేసి 3వ రాకాతు కొరకు లేచినప్పుడు కూడా "రఫయె యదైన్" (రెండు చేతులు చెవుల వరకు ఎత్తుట) ముస్నూన్.

عَنْ نَافِعٍ أَنَّ بَنَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَانَ إِذَا دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ كَبَّرَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَإِذَا رَكَعَ رَفَعَ يَدَيْهِ وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمْدَهُ رَفَعَ يَدَيْهِ وَإِذَا قَامَ مِنَ الرُّكُوعَيْنِ رَفَعَ يَدَيْهِ وَرَفَعَ ذَلِكَ ابْنُ عُمَرَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ నాఫే (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. హజరత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (రజి యల్లాహు అన్ హుమా) గారు నమాజు ప్రారంభించినప్పుడు అల్లాహుఅక్బర్ అని చెప్పి రెండు చేతులను ఎత్తెడి వారు మరియు రుకూ చేయునప్పుడు రెండు చేతులు ఎత్తెడి వారు మరియు ఇలా పలికేవారు, "దైవ ప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు ఇలాగే చేయుచుండిరి" (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 208 : రుకూలో ఏడుమస్నూన్ దువాలు ఉన్నవి. వాటిలో రెండు ఇవి.

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ فَبَسَّجَ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَجْعَلُوهَا فِي رُكُوعِكُمْ فَلَمَّا نَزَلَتْ سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى قَالَ أَجْعَلُوهَا فِي سُجُودِكُمْ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ وَالدَّارِمِيُّ.

హజరత్ ఉబ్బేబాబిన్ అమిర్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. ఖురాను వాక్యము "ఫసబ్బిహ్ బిస్మి రబ్బిక్ ల్ అజీమ్." అవతరించినప్పుడు దైవప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు దానిని రుకూలో చదువుడని ఆదేశించిరి.

మరల "ఫసబ్బిహ్ బిస్మి రబ్బిక్ ల్ అలా" అను వాక్యము అవతరించినప్పుడు మహాప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు దానిని సజ్దాలో చదువుడని ఆదేశించిరి.

వివరణ : "ఫనబ్బిహ్ బిన్ మి రబ్బి కల్ అజీమ్" అనగా నుబ్ బాహన రబ్బియల్ అజీమ్ మరియు సజ్ దాల్ ఈ తన బిహ్ చదివెడివారు. "నుబ్ బాహన్ బుద్ధూ నున్ రబ్బుల్ మలాయికతి వ్రూహ్" (ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 209 : రుకూల్ రెండు చేతుల వ్రేళ్ళూ విప్పి గట్టిగా నొక్కి మోకాళ్ళపై ఉంచవలెను. (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 210 : సజ్దా స్థితిలో చేతి వ్రేళ్ళను కలిపి యుంచవలెను

عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا رَكَعَ فَرَجَّ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَإِذَا سَجَدَ ضَمَّ أَصَابِعَهُ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالْحَاكِمُ.

హజరత్ వాయిల్ బిన్ హుజ్జర్ (రజి) గారు ఉల్లేఖించుచున్నారు. మహ్ సవక్త (న.అ.నం) గారు రుకూ చేసినపుడు తమ చేతివ్రేళ్ళను విప్పి వెడల్పుగా ఉంచుతారు. మరియు సజ్దా చేసినపుడు వాటిని దగ్గరగా అమర్చుకుంటారు. (అబూదావూద్ మరియు హాకిం)

وَلِلْبُخَارِيِّ إِذَا رَكَعَ أَمُكِّنَ بِيَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ.

బుఖారీ గారి ఉల్లేఖనలో యిలా ఉంది : ప్రవక్త (న.అ.నం) గారు రుకూ చేసినపుడు తమ మోకాళ్ళను గట్టిగా పట్టుకుంటారు.

మతసిద్ధాంతం 211 : రుకూ చేయునప్పుడు నడుము సమముగా ఉంచవలెను. మరియు నడుముకు సమానముగా తలను ఉంచవలెను. హెచ్చు తగ్గులు ఉండరాదు.

మతసిద్ధాంతం 212 : రుకూల్ ఎంత వంగవలె నంటే వీపు మీద నీటితో నిండిన పాత్ర వుంచితే ఆ నీరు క్రింద పడకూడదు. (పాత్రదొర్లకూడదు.)

وَلِمُسْلِمٍ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا . . . وَكَانَ إِذَا رَكَعَ لَمْ يُسَخِّصْ رَأْسَهُ وَلَمْ يَصَوِّبْهُ وَلَكِنْ بَيْنَ ذَلِكَ.

హజరత్ అయిషా (రజి) గారు లా తెలిపారు. మహ్మదవక్త (న.అ.నం.) గారు రుకూ చేయునప్పుడు తమ శిరస్సును నడుము కంటే ఎత్తుగా కానీ తగ్గుగా కానీ పెట్టరు. అనగా నడుముకు సమానముగా శిరస్సును ఉంచెడివారు. (ముస్లిం)

عَنْ أَبِي بَرزَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رَكَعَ لَوْ صَبَّ عَلَى ظَهْرِهِ مَاءٌ لَأَسْتَقَرَّ رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ

హజరత్ అబూబర్రా (రజి) గారు ఇలా వక్కాణించారు. మహ్మదవక్త (న.అ.నం.) గారు రుకూ చేయునప్పుడు ఎంతవరకు వంగేవారంటే వారి వీపు మీద నీరు పోసినచో అది దగ్గిపోయేదిగాదు. (తబ్రాని)

మతసిద్ధాంతం 213 : రుకూ సజ్దాలు సరిగా చేయనివాడు సమాజ దొంగ.

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : أَسْوَأُ النَّاسِ سَرِقَةُ الَّذِينَ يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَكَيْفَ يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ قَالَ لَا يَتِمُّ رُكُوعُهَا وَلَا سُجُودُهَا. رَوَاهُ أَحْمَدُ.

హజరత్ అబూఖతేదా (రజి) గారు ఉల్లేఖించారు. దైవప్రవక్త (న.అ.నం.) గారు ఇలా అడేశించారు. సమాజ దొంగ మహానిచుడైన దొంగ. ప్రజలు విన్నవించారు ఓ ప్రవక్తా (న.అ.నం.) సమాజంలో దొంగతనము ఎలాంటిది? ప్రవక్త (న.అ.నం.) అడేశించారు. "రుకూ, సజ్దాలు సరిగా చేయని వాడు సమాజ దొంగ." (అహ్మద్)

మతసిద్ధాంతం 214 : రుకూలో దాఖలు అయ్యే వ్యక్తి జమాఅత్ సమాజ ముగిసిన పిదప ఆ రకాతును మరల చదువుకొనవలెను.

మతసిద్ధాంతం 215 : రుకూలో పరుగుత్తుకొని వచ్చి దాఖలు అగుట నిషిద్ధము.

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ أَنَّهُ أَنْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ رَاكِعٌ فَرَكِعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّافِ ثُمَّ مَسَى إِلَى الصَّافِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ زَادَكَ اللَّهُ حُرْصًا وَلَا تَعُدْ.
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

హజరత్ అబూబక్ర (రజి) గారితో ఉల్లేఖించబడినది. ఒకప్పుడు ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు రుకూలో ఉండిరి హజరత్ అబూబక్ర గారు పంక్తికి మునుపే రుకూచేసి అదేస్థితిలో పంక్తికి చేరుచుకున్నారు. అవిషయం దైవప్రవక్తగారికి తెలుపబడింది. అప్పుడు ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా అనిరి "ఓ అబూబక్ర: (రజి) అల్లాహ్ అనక్తిని పెంచుగాక; ఇక మీదట ఇలా చేయకు (బుఖారీ)

వివరణ: ఫలా తఉద్ అను పదమునకు ఆరకాతును లెక్కించకు అని కూడా అర్థము వచ్చే అస్కారము కలదు.

మతసిద్ధాంతం 216 : రుకు మరియు సిజ్ దాలో ఖురాన్ పఠించుట నిషిద్ధము అబ్దుల్లా హాబిస్ అబ్బాస్ (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَا إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రవచించారు. "జనులారా జ్ఞాపకము ఉంచుకొనుడు రుకూనజ్ దాలలో ఖురాన్ పఠనమునుండి నాకు నివారించటం జరిగింది." (ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 217 : రుకూ తర్వాత ప్రశాంతముగా నిటారుగా నిలచుట నిలబడాలి.

عَنْ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ أَنَسٌ يَنْعَتُ لَنَا صَلَاةَ النَّبِيِّ ﷺ فَكَانَ يُصَلِّيْ فَيَذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى تَقُولَ قَدْ نَسِيَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ సాబిత్ (రజి) గారు ఇలా అన్నారు. హజరత్ అనస్ (రజి) గారు మాముందు దైవ ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారినమాజును గురించి ప్రస్తావించునప్పుడు స్వయంగా నమాజు చదివి మాకు చూపించెడివారు రుకూ నుండి తలెత్తి "ఖామా" కొరకు నిలచినప్పుడు చాలా సమయము వరకు నిలచేవారు అది చూచి అనస్ (రజి) గారు నజ్ దాలో పోవుట మరచిపోయారేమోనని మాకు అనుమానము కలిగేది. (బుఖారీ)

قَالَ أَبُو مُهْمِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَارٍ مَكَانَهُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ అబూహుమైద్ (రజి) గారు ఇలా పలికారు : దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు రుకూ నుండి తల ఎత్తినప్పుడు నిటారుగా నిలబడే వారు. కడకు ఎముకల ప్రతి జోడు తన స్థానమునందు నిలబడేది (బుఖారీ)

వివరణ : రుకూ తర్వాత నిటారుగా నిలచి ఉండుటను ఖామా అంటారు "ఖామా" నమయమున చేతులు కట్టుట లేక వ్రేలాడ పెట్టుటను గురించి ఏహదీసులోను వివరణ దొరకదు కావున రెండు విధములు సరియైనవే.

మతసిద్ధాంతం 218 : ఖామాలో చదవవలసిన మసూన్ దుఆ

عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنَّا نَصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَقَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ. فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَنْ الْمُتَكَلِّمُ أَنْفَاء؟ قَالَ أَنَا. قَالَ: رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرَّوْنَهَا أَيُّهُمْ يَكْتَبُهَا أَوَّلَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ రఫా అహ్ బిన్ రాఫీ (రజి) గారు ఇలా తెలుపుచున్నారు. మేము దైవ ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారి వెనుక నమాజు చదవుచుంటిమి. వారు రుకూ నుండి తల ఎత్తినప్పుడు ఇలా అన్నారు. "నమి అల్లాహు లిమన్ హమిద్హ" (అనగా స్తోత్రము చేసిన వాని స్తోత్రమును అల్లాహ్ విన్నను) ముఖద్లోని ఒక వ్యక్తి దానికి జవాబుగా ఇలా అనెను. "రబ్బునావలకల్ హంద్, హందన్ కసీరన్ తయ్యుబన్ముబారకన్ ఫీహ్" (అనగా ఓ మా ప్రభువా! స్తోత్రములు నీకే చెల్లును అత్యధిక పొగడ్తలు మఱియు స్తోత్రములు, పరమ పవిత్రతలు మఱియు అనంత శుభములు అందుగలవు.) దైవ ప్రవక్త (స.అ.సం.) నమాజు ముగించిన పిదప ఈ వాక్యములు ఎవరు పలికిరి" అని అడిగారు. అతడు విన్నవించాడు. "నేనే ఓ దైవప్రవక్తా (స.అ.సం.)" ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రవచించారు. "నేను ముప్పదికి ఎక్కువ దైవదూతలను ఈ వాక్యముల పుణ్యఫలమును వ్రాయుటకు ముందంజవేయుచుండగా చూచాను." (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 219 : సజ్దా ఏడు అంగములపై చేయవలెను.

మతసిద్ధాంతం 220 : సజ్దాలో ముక్కు నేలకు తప్పక తగలవలెను.

మతసిద్ధాంతం 221 : నమాజులో గుడ్డలు మఱియు వెంట్రుకలను సర్దుకొనుట లేక వానిని అలంకరించుకొనుట నిషిద్ధము.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : أُمِرْتُ أَنْ أُسَبِّحَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمَ عَلَى الْجِبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ وَالْيَدَيْنِ وَالرَّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ وَلَا تَكُفُّ الثِّيابَ وَالشَّعْرَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ ఇబ్న్ అబ్బాస్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. దైవ ప్రవక్త (న.అ.సం.) గారిలా ప్రవచించారు. “నాకు ఏడు అంగములపై సజ్జా చేయుమని ఆదేశించబడినది.” “నొనలు” ఇలా అంటూ ప్రవక్త (న.అ.సం.) గారు తమ చేతితో ముక్కువైపునకు సైగ చేసిరి. రెండు చేతులు, రెండు మోకాళ్లు మఱియు రెండు కాళ్ల వ్రేళ్లు మఱియు వారు ఇలా వక్కాణించిరి మేము నమాజులో గుడ్డలను మఱియు మెంట్రుకలను సర్దుకొనకూడదు.” అని నాకు ఆదేశించబడినది. (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 222 : సజ్జాబాగా ప్రశాంతముతో చేయవలెను.

మతసిద్ధాంతం 223 : సజ్జాలో బాహువులు భూమి మీద పరచకూడదు.

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : اِعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ وَلَا يَسْطُ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انِّسَاطَ الْكَلْبِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

హజ్రత్ అనస్ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు : దైవప్రవక్త (న.అ.సం.) గారిలా ప్రవచించారు. “సజ్జా ప్రశాంతముగా చేయుదు మఱియు మీలో ఎవరైననూ సజ్జాలో తమ బాహువులను కుక్కవలె పరచరాదు.” (బుఖారీ, ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 224 : సజ్జాలో తొడలను కడుపునుండి వేరుగా నుంచవలెను.

عَنْ أَبِي هُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي صِفَةِ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ : وَإِذَا سَجَدَ فَرَجَ بَيْنَ فَخْذَيْهِ. غَيْرَ حَامِلٍ بَطْنَهُ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَخْذَيْهِ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ

హజ్రత్ అబూహుమైద్ సాయిద్ (రజి) గారు మహా ప్రవక్త (న.అ.సం.) గారి నమాజు విధానమును తెలుపుచూ ఇలా అంటున్నారు. దైవ ప్రవక్త (న.అ.సం.) గారు సజ్జా చేయనప్పుడు తమ తొడలను (కలవక) వేరుగా నుంచెడి వారు మఱియు వారి పొట్టతడలతో బొత్తిగా (కలవక) దూరముగా నుండెడిది. (అబూదావూద్)

మతసిద్ధాంతం 225 : సజ్జాలో మోచేతులు పాట్టనుండి వేరుగా మతీయు తెలుచి ఉంచవలెను.

عَنْ تَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا سَجَدَ لَوْ شَاءَتْ بِهِمَ أَنْ تَمْرَيْنَ يَدَيْهِ مَرَّتْ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

హజరత్ మైమూనా (రజి యల్లాహు అన్తా) గారు ఉల్లేఖించారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు సజ్జా చేసినప్పుడు మేక పిల్ల వారి పాట్ట క్రింది నుండి వెళ్ళవలసినప్పుడు మేకపిల్ల వారి పాట్టక్రింది నుండి వెళ్ళి పోయ్యేది (ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 226 : సజ్జాలో రెండు చేతులు, భుజాలకు సమానంగా ఉండవలెను.

وَعَنْ أَبِي حَمِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا سَجَدَ أَمَكَّنَ أُنْفَهُ وَجَبْهَتَهُ مِنَ الْأَرْضِ وَنَحَى يَدَيْهِ عَنْ جَنْبَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ.

హజరత్ అబూహుమైద్ (రజి) గారు ఇలా ప్రవచించారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు సజ్జాలో తమ ముక్కు మరియు నోసలు నేల మీద ఉంచెడివారు. మరియు చేతులు తమ శరీరంనుండి వేరుగా నుంచెడివారు. మరియు చేతులను భుజమునకు సమానంగా ఉంచెడివారు. (అబూదావూద్, తిర్మిజి)

మతసిద్ధాంతం 227 : సజ్జాలో కాళ్ళవ్రేళ్ళు ఖిల్లావైపునకు తిరిగి ఉండవలెను.

قَالَ أَبُو حَمِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ يَسْتَقْبِلُ بِأَطْرَافِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ అబూహుమైద్ (రజి) గారు ఇలా వక్కాణించారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు తమ కాళ్ళ వ్రేళ్ళను ఖిల్లావైపునకు ఉంచెడివారు. (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 228 : సజ్జా మరియు రుకూలో చదవ వలసిన తస్బీహ్ కనీసం మూడు సార్లు ఉండవలెను. అంతకు తక్కువగా ఉండకూడదు.

మతసిద్ధాంతం 229 : సజ్జలో 12 మసూన్ తస్బీహాత్ (స్తోత్రములు) ఉన్నవి. వాటిలో రెండు ఈ క్రింద తెలుప బడుచున్నవి.

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَقَالَ فِي سُجُودِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَقَدْ تَمَّ سُجُودُهُ وَذَلِكَ أَدْنَاهُ .
رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَه

హజరత్ అబ్దుల్లా హిబీన్ మస్ఠూద్ (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ఆదేశించారు. “ఎవరైనా సజ్జ చేస్తే ‘సుబ్హానరబ్బియల్ అలా’ అని మూడు సార్లు పలికితే అతని సజ్జ పూర్తి అగును. కాని ఇది అన్నింటి కంటే తక్కువ సంఖ్య. (తిర్మిజి, అబూదావూద్, ఇబ్నెమాజా)

రెండవ తస్బీహ్ సిద్ధాంతం 228 క్రింద చూచుకొనవచ్చును.

మతసిద్ధాంతం 230 : ఇమామ్ సజ్జలో వెళ్ళినప్పుడు ముఖ్తది ‘భౌమా’ నుండి సజ్జలోనికి వెళ్ళవలెను.

عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَا يَخُفُّ أَحَدٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى تَرَاهُ قَدْ سَجَدَ . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

హజరత్ బర్రా (రజి) గారు ఇలా తెలుపుచున్నారు. మేము దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారి వెనుక నమాజు చదువునప్పుడు మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారిని సజ్జలో చూడనంత వరకు మాలేని ఏ వ్యక్తియు సజ్జాకొరకు తమ వీపును వంచెడివాడు కాదు. (ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 231 : జల్పా (రెండు సజ్జల మధ్యలో కూర్చొనుట)యందు చదవవలసిన మసూన్ దువా ఇది.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ :
«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي .» رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ .

హజరత్ అబుల్లాహ్ బిన్ అబ్బాస్ (రజి) గారు ఇలా ప్రవచించారు. మహ్మదప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు రెండు సజ్జల మధ్య ఈ దువా చదివెడివారు. "అల్లాహుమ్మ గోఫిర్ లీ వర్ హమ్మీ వహ్ దీని వతిఫిని వర్దుఖ్ నీ" (ఓ అల్లాహ్! నన్ను క్షమించుము, నన్ను కనికరించుము, నాకు సన్నాధము ప్రసాదించుము, నన్ను సురక్షితంగా ఉంచుము మరియు నాకు అహరం ప్రసాదించుము) (అబూదావుద్, తిర్మిజి)

మతసిద్ధాంతం 232 : రుకూ, సజ్జా, ఖొమ మరియు జల్నా తొందరపాటు లేకుండా ప్రశాంతంగా, క్రమబద్ధంగా. (ఒకటి పెద్దది ఒకటి చిన్నది లేకుండా) దాదాపు అన్నింటిని ఒకే మాదిరిగా చేయవలెను.

عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ رُكُوعُ النَّبِيِّ ﷺ وَسُجُودُهُ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజ్రత్ బూ (రజి) గారు ఇలా వక్కాణించారు. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారి రుకూ ఖొమా, సజ్జా మరియు రెండు సజ్జల మధ్య కూర్చోను జల్నా దాదాపు సమానంగా ఉండెడివి (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 233 : మొదటి మరియు 3వ రకాతులలో రెండవ సజ్జా చేసిన పిదప కొంచెం సేపు కూర్చోనుట మస్నూన్ దీనిని జల్పయె ఇస్తిరాహత్ (విశ్రాంతి కొరకు కూర్చోనుట), అంటారు.

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي فَإِذَا كَانَ فِي وَتْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజ్రత్ మాలిక్ బిన్ హువైరీస్ (రజి) గారు ఇలా అన్నారు : దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారిని సమాజు చేయు చుండగా చూచితిని. వారు సమాజులోని చేసినరకాతులలో (అసగా మొదటి మఱియు మూడవ రకాతులలో నున్నప్పుడు) రెండవ సజ్జా తర్వాత కొంచెంసేపు స్థిమితంగా కూర్చోనెడివారు. తర్వాత 'ఖియామ్' కొరకు నిలబడే వారు. (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 234 : తహ్జూద్ లో చూపుడు వ్రేలు ఎత్తుట మస్నూన్

మతసిద్ధాంతం 235 : తషహ్హుద్‌లో కుడి చేయి కుడి మోకాలు మీదను ఎడమ చేయి ఎడమ మోకాలు మీదనుంచవలెను హజరత్ అబ్దుల్లా హిబిన్ జబైర్ (రజి) గారు ఇలా ప్రవచించారు.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زُبَيْرٍ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَعَدَ يَدْعُو وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُمْنَى وَيَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى وَأَشَارَ بِأَصْبَعِهِ السَّبَابَةِ وَوَضَعَ إِبْهَامَهُ عَلَى أَصْبَعِهِ الْوُسْطَى. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

దైవప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు అచతహియ్యాత్ కొరకు కూర్చునినప్పుడు కుడిచేతిని కుడి మోకాలు మీదను, ఎడమ చేతిని ఎడమ మోకాలు మీదను ఉంచెడి వారు. మరియు తమ బొటన వ్రేలును మధ్య వ్రేలితో కలిపి గుండ్రమైన వృత్తంగా చేసి చూపుడు వ్రేలును పైకి ఎత్తెడి వారు. (ముస్లిం)
మతసిద్ధాంతం 236 : చూపుడు వ్రేలును ఎత్తుట సైతాను బల్లెముతో కొట్టుట కంటే కఠినమైనది.

عَنْ نَافِعٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هِيَ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ الْحَدِيدِ بَعْنِي السَّبَابَةِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ.

హజరత్ నాఫీ (రజి) గారు ఇలా తెలిపారు. దైవ ప్రవక్త (స.అ.నం.) గారు ఇలా అదేశించారు. చూపుడు వ్రేలును ఎత్తుట (అత్తహియాతులో) ఆ సైతానును ఖడ్గము లేక బల్లెముతో కొట్టుట కంటే కఠినమైనది. (అహ్మద్)

మతసిద్ధాంతం 237 : తషహ్హుద్‌లో చదవ వలసిన మసూన్ దువా ఇలా వుంది.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ انْفَتَحَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِذَا صَلَّيْ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ

أَعَجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُوا مُتَّفَقٍ عَلَيْهِ.

హజరత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ మన్ షాద్ (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు. మహా ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు మా వైపునకు తిరిగి ఇలా ప్రబోధించారు. "మీరు నమాజు చేయునప్పుడు ఇలా పలుకుడు. (అత్త హియాతు లిల్లాహి.... అబ్ దుహు వరసూలుహు వరకు)." నమస్త నోటితోను, శరీరముతోను, ధనము తనూ చేయు ఆరాధనలు కేవలము అల్లాకే చెందును. ఓ దైవప్రవక్తా మీ పై అల్లాహ్ వైపునుండి నలామ్ మరియు ఆయన కారుణ్యము, మంచున శుభములు కలుగుగాక! మాపైననూ మరియు సత్ప్రవర్తకులైన అల్లాహ్ భక్తులపై కూడా నలామ్ అగుగాక! అల్లాహ్ తప్పవేరు దైవము లేడని నేను సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాను. మరియు హజరత్ ముహమ్మద్ (స.అ.సం.) గారు అల్లాహ్ సేవకులును మరి ఆయన సందేశహరులును అని నేను సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాను." ఆ తరువాత నమాజు చేయు వ్యక్తి తనకొరకు ఇష్టమున్న ప్రార్థనను చేసుకొనవలెను. (బుఖారీ, ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 238 : మొదటి ఖాయదా తప్పనిసరి

మతసిద్ధాంతం 239 : నమాజు ఆచరించు వ్యక్తి మొదటి ఖాయదా మరచి పోతే అతడు సజ్దయే సహూ చేసికొనవలెను.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ بُحَيْنَةَ قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الظَّهْرَ فَقَامَ وَعَلَيْهِ جُلُوسٌ فَلَمَّا كَانَ فِي آخِرِ صَلَاتِهِ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజరత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ మాలిక్ బిన్ బుహైనా (రజి) గారి ఉల్లేఖన : మాకు మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు జోహారు నమాజు చేయించిరి. రెండు రకాతుల తర్వాత వారు మొదటి ఖాయదా కొరకు కూర్చొని ఉండవలసినది మరచి మూడవ రకాతు కొరకు లేచి నిలచిరి. తరువాత వారు, నమాజు యొక్క అఖరు ఖాయదాలో కూర్చొన్నప్పుడు రెండు సజ్దాలు (సజ్దయెనహూ) చేసిరి. (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 240 : మొదటి ఖాయదాలో కుడి కాలును నిలబెట్టి, ఎడమ కాలును పరచిదానిమీద కూర్చొనవలెను.

మతసిద్ధాంతం 241 : రెండవ ఖాయదాలో కుడి కాలును నిలవ బెట్టి, ఎడమ కాలును కుడికాలి మడిమ క్రింది నుండి వెలుపలకు తీసి పిరుదుల మీద కూర్చొనుటను తవర్రుక్ అందురు. ఇలా తవర్రుక్ చేయుట ప్రవక్తగారి సదాచారం.

عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ قَالَ - وَهُوَ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
 أَنَا أَحْفَظُكُمْ لِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى
 رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْيُمْنَى . فَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ
 الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْآخَرَى وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .

హజరత్ అబూహుమైద్ సాయిది (రజి యల్లాహు అన్హు) గారు (ప్రవక్త (స.అ.సం.) శిష్య బృందము అగు నహబాల సభలో కూర్చుని ఉండిరి. వారు ఇలా చెప్పసాగిరి. నాకు మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారి నమాజు విధానము మీరందరికంటె బాగుగా జ్ఞాపకమున్నది. దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు రెండవ రకాతు తరువాత మొదటి ఖాయదాలో తషహుద్ కొరకు కూర్చును నప్పుడు తమ కుడి కాలును నిలబెట్టి ఎడమ కాలుమీద కూర్చునేడి వారు. మరియు ఆఖరు రకాతు తరువాత రెండవ తషహుద్ కొరకు ఖాయదాలో కూర్చును నప్పుడు ఎడమ కాలును కుడి కాలు క్రింది నుండి బయటకు తీసి కొనెడివారు. మరియు కుడికాలును నిలబెట్టి తమ పిరుదుల మీద కూర్చునేడి వారు. (బుఖారీ)

మతసిద్ధాంతం 242 : రెండవ ఖాయదాలో అత్తహియ్యాతు, తషహుద్ చదివిన పిదప దరూదె ఇబ్రాహీమ్ మరి ఆ తరువాత మస్నూన్ దుఆలలో నుండి ఏదైనా ఒకటి చదువుకొని నమాజును ముగించవలెను.

عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ قَالَ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ رَجُلًا يَدْعُوَانِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يُصَلِّ
 عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : «عَجَلْ هَذَا نَمَّ دَعَاةً فَقَالَ لَهُ أَوْ لِعَظِيمِهِ : «إِذَا
 صَلَّى أَخَذَكُمْ فَلْيَدِّأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالشَّاءِ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ لِيَدْعُ
 بَعْدَ مَا شَاءَ . » رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

హజరత్ ఫుజాలాబిన్ ఉబైద్ (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు. దైవ ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఒక వ్యక్తిని నమాజులో దరూదె ఇబ్రాహీమ్ చదువకనే దువా చేయుచుండగా వినిరి. అప్పుడు వారు (స.అ.సం.) ఇలా ఆదేశించిరి. "ఇతడు తొందర పడిను." తరువాత వారు (స.అ.సం.) ఆ వ్యక్తిని తమ యొద్దకు పిలిచిరి. అప్పుడు అతనితోనే లేక మరెవరితోనే ఇలా వక్కాణించిరి. "ఎవరైనా నమాజు చేసే మొదట అతను అల్లాహ్ ఘనతను కొనియాడుచూ ఆయన స్తోత్రముతో

ప్రారంభించవలెను. పిదప దైవప్రవక్త (స.అ.సం.) గారి మీద దరూద్ పంపవలెను. ఆ తరువాత తాను కోరిన ప్రార్థన (దువా) వేడుకొనవలెను". (తిర్మిజీ)

మతసిద్ధాంతం 243 : మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు నమాజులో ఈ క్రింది దరూదు చదవవలెనని ప్రభోధించిరి.

وَلِلْبَحَارِيِّ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ الصَّلَاةِ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ . . قَالَ قُولُوا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ.

బుఖారీలో అబ్దురహ్మాన్ బిన్ అబులైలా (రజి) గారి వుల్లేఖన ఇలా వుంది. మేము మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారిలో “ఓ దైవప్రవక్తా (స.అ.సం.) ! మేము మీపైనను మీఇంటి వారిపైనను దరూద్ ఏలా పంపగలము? ”

ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రబోధించిరి "ఇలా పలకండి ఓ అల్లాహ్ ! నీవు ఇబ్రాహీం మతీయు వారి సంతానమును కనికరించినట్లే హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స.అ.సం.) మతీయు వారి సంతానమును కనికరించుము. నిశ్చయముగా నీవు పొగడలకు అర్పడవు మతీయు గొప్ప ఘనతలు కలవాడవు. ఓ అల్లాహ్ ! హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అలైహిస్సలాం) మతీయు వారి సంతానమునకు శుభమును కలుగజేసినట్లే హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స.అ.సం.) మతీయు వారి సంతానముపై శుభములను అవతరింపజేయుము. నిశ్చయముగా నీవు సమస్త స్తోత్రములకు అర్పడవు. మతీయు గొప్ప ఘనతలు కలవాడవు.

మతసిద్ధాంతం 244 : దరుదే షరీఫ్ తర్వాత దువాయే మాసూరాలలో ఏదైనా ఒకటి లేక తాను కోరినంత చదువవచ్చును.

మసిద్ధాంతం 245 : మాసూత దువాలలో ఒకటి ఈ క్రింద ఇవ్వబడుచున్నది.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ يَقُولُ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ وَاَعُوْذُ

بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَائِمِ وَالْمَغْرَمِ مُتَّقٍ عَلَيْهِ.

హజ్రత్ ఆయిషా (రజి యల్లాహు అన్హా) గారు ఇలా వక్కాణించారు. మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు నమాజ్‌లో తపస్సుద్ మతీయు దరుదే ఇబ్రాహీం తర్యాత ఈ దువా చదువుచుండిరి.

"అల్లాహుమ్మ ఇన్ని అఊజు బిక మిన్ ఆజాబిల్ ఖబీరి వఅఊజు బిక మిన్ ఫిత్‌నతిల్ మసిహిద్ దజ్జాలి వఅఊజు బిక మిన్ ఫిత్‌నతిల్ మహీయా వల్ మమాతి అల్లాహుమ్మ ఇన్ని అఊజు బిక మిసల్ మానమి వల్ మగ్‌రం"

తర్జుమా : ఓ అల్లాహ నేను నీ దర్బారులో గోరీలోని శిక్ష నుండియు, మశిహిద్ దజ్జాల్‌డివ్వదవము నుండియు, (జీవన్ మరణముల పరిక్ష నుండియు పాపముల నుండియు అప్పుల బాధ నుండియు నీ శరణుజొచ్చుచున్నాను. (బుఖారీ, మతీయు ముస్లీం)

మతసిద్ధాంతం 246 : అత్తహియ్యాతు దరూదే షరీఫ్ మరియు ప్రార్థనలు ముగిసిన పిదప "అస్సలాము అలైకుమ్" చెప్పి నమాజ్‌ను పూర్తిచేయుట దైవప్రవక్తగారి సదాచారం

عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْهُدُورُ وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ" رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ

హజ్రత్ అలీబిన్ అబితాలిబ్ (రజి) గారు మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారిని విని ఇలా పలికారు. మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రబోధించారు, "పరిశుభ్రత నమాజ్‌నకు తాళపుచెవి. నమాజ్ ప్రారంభము తక్‌బీర్‌తో అగును. మరియు నమాప్రమునందు అస్సలాము అలైకుం అని చెప్పవలెయును." (అహ్మద్, అబుదావుద్, తిర్మిజీ, ఇబ్నీమాజా)

మతసిద్ధాంతం 247 : నమాజ్ ముగింపునందు సలామ్ చెప్పిన పిదప ఇమామ్ కుడి లేక ఎడమ వైపునకు తిరిగి ప్రజల వైపునకు ముఖము త్రిప్పుకొనవలెను. (బుఖారీ)

عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَوَّلَ صَلَاتِهِ

رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

మతసిద్ధాంతం 248 : నమాజ్ ముగింపునందు సలామ్ చెప్పిన పిదప చేతులు ఎత్తి సామూహిక ప్రార్థన చేయుట నిరాధారం.

మతసిద్ధాంతం 249 : సలామ్ చెప్పి నమాజ్ ముగించిన పిదప కుడి, ఎడమ వైపుల నుండి కరచాలనం చేయుట నిరాధారం.

సిద్ధాంతము 250 : నమాజ్ మధ్యలో ఏదైన ఊహ లేక తలంపు వస్తే నమాజ్ చెడిపోదు.

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْعَصْرَ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ سَرِيعًا وَدَخَلَ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ ثُمَّ خَرَجَ وَرَأَى مَا فِي وَجْهِ الْقَوْمِ مِنْ تَعْجِبِهِمْ لِسُرْعَتِهِ فَقَالَ: ذَكَرْتُ وَأَنَا فِي الصَّلَاةِ تَبْرًا عِنْدَنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يُمْسِيَ أَوْ يَبْتَئَتْ عِنْدَنَا فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజ్రత్ ఉబ్బై బిన్ హరీస్ (రజి) గారు ఇలా ప్రవచించారు. "నేను మహాప్రవక్త (స.అ.సం.) గారితో కలసి అసర్ నమాజ్ ఆచరించాను. నమాజ్ ముగిసిన పిదప ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు లేచినిలబడి తమ ధర్మపత్నుల యొద్దకు వెళ్లిపోయిరి. ఆ తర్వాత వాపసు తిరిగివచ్చిరి. నహబ్ (రజి) ల ముఖముల మీద ఆశ్చర్య సూచనను చూసి ప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా సెలవిచ్చారు. "నాకు నమాజు మధ్యలో మా ఇంటిలో బంగారము వున్నదని గుర్తుకువచ్చినది. మరియు నాకు ఒక రాత్రి లేక ఒక పగటి కొరకు అయినను బంగారమును నా ఇంటిలో వుంచుట ఇష్టములేదు. కావున నేను దానిని పంచివేయవలెనని ఆదేశించితిని." (బుఖారీ)

మత సిద్ధాంతం 251 : నమాజు లో వస్యసా (పిచ్చాపాటి ఆలోచనలు) ను తొలగించుటకు తఅవ్వుజ్ (అవుజుబిల్లాహిమినన్-షైతానిరజిమ్) చదివి మూడుసార్లు ఎడమ ప్రక్కకు ఊది ఉమ్మివేయవలయును.

قَالَ عَثْمَانُ بْنُ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقَرَأَتِي يَلْتَسِسُ عَلَيَّ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خِزْبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ وَانْفُلْ عَلَى بَسَارِكَ ثَلَاثًا» قَالَ

فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَنِّي. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَمُسْلِمٌ.

హజ్రత్ ఉస్మాన్ బిన్ అబుల్ ఆన్ (రజి) గారు ఇలా పలికారు. "ఓ దైవప్రవక్తా! (స.అ.సం.) నాకును నా నమాజ్ కు మధ్య పైతాను అడ్డుపడుతున్నాడు. మరియు నా ఖురాన్ పఠనము నందు అనుమానములు రేకెత్తించుచున్నాడు". మహ్మదప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రబోధించారు. "అపైతాన్ పేరు ఫిన్ జబ్, మరి అతని ప్రోత్సాహమును నీవు పనిగట్టినచో నమాజ్ మధ్యలోనే తలవృజ్జీ చదివి మూడుసార్లు ఎడమ వైపున నీ గుండె మీద వుమ్ముకొనుము". హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజి) గారు ఇలా అంటున్నారు. నేను అలాగే చేశాను. అల్లాహ్ ఆ పైతాన్ ను నా నుండి దూరము చేసేను. (అహ్మద్, ముస్లిం)

మతసిద్ధాంతం 252 : స్త్రీ, పురుషుల, నమాజ్ లో ఎలాంటి వ్యత్యాసమూ లేదు.

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلِي. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజ్రత్ మాలిక్ బిన్ హువైరీస్ (రజి) గారి వుల్లేఖన. "మహ్మదప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు ఇలా ప్రబోధించారు. మీరందరు (స్త్రీ, పురుషులు) నేను విధంగా నమాజ్ ఆచరించటం చూస్తే చూస్తే అదేవిధంగా మీరు కూడా ఆచరించాలి. (బుఖారీ)

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ وَلَا يَسْطِ أَحَدُكُمْ ذِرَاعِيَهُ إِنْ سَاطَ الْكَلْبُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

హజ్రత్ అనస్ (రజి) గారిలా తెలిపారు. మహ్మదప్రవక్త (స.అ.సం.) గారు యిలా ఆదేశించారు "సజ్దా నిదానంగా చేయండి. మీలో ఎవరూ (అడ లేక మగవారు) తమ రెక్కలను కుక్కుచాచినట్లు చాచియుండకూడదు సుమా! (బుఖారీ, ముస్లిం)

كَانَتْ أُمُّ الدَّرْدَاءِ تَجْلِسُ فِي صَلَاتِهَا جَلْسَةَ الرَّجُلِ وَكَانَتْ فِيْهَا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

హజ్రత్ ఉమ్మైదర్ దా తన నమాజులో పురుషులు కూర్చుండునట్లుల కూర్చునేడివారు అవిడగారు ధార్మిక జ్ఞానము యొక్క లోతుపాతులు తెలిసినవారు. (బుఖారీ)

قَالَ إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ: تَفْعَلُ الْمَرْأَةُ فِي الصَّلَاةِ كَمَا يَفْعَلُ الرَّجُلُ. أَخْرَجَهُ بَنْ أَبِي شَيْبَةَ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ عَنْهُ

హజ్రత్ ఇబ్రాహీమ్ నఖాయీ గారు హజ్రత్ ఇమామ్ అబూ హసినాఫాగారి గురువుగారు, యిలా తెలుపుచున్నారు. స్త్రీ తన నమాజు పురుషులు చేసినట్లు (మాత్రమే) చేయాలి. (అబూ హైబా)